C/2024/6008

9.10.2024

Suositukset kansallisille tuomioistuimille ennakkoratkaisupyyntöjen tekemisestä

(C/2024/6008)

Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 3 muuttamisesta 11.4.2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) ([1]) tultua voimaan 1.9.2024 toimivalta ennakkoratkaisun antamiseen unionin oikeuden tulkinnasta tai unionin toimielimen, elimen tai laitoksen säädöksen pätevyydestä on nykyisin jaettu unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen kesken. Tämän muutoksen suuren merkityksen vuoksi on välttämätöntä saattaa ajan tasalle kansallisille tuomioistuimille tarkoitetut suositukset ennakkoratkaisupyyntöjen tekemisestä ([2]). Kyseisten suositusten aikaisempien versioiden tavoin myös tässä asiakirjassa muistutetaan ennakkoratkaisumenettelyn olennaisista piirteistä ja niistä seikoista, jotka kansallisten tuomioistuinten olisi otettava huomioon ennen asian saattamista unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, mutta kansallisille tuomioistuimille annetaan samalla sekä käytännön ohjeita ennakkoratkaisupyynnön muodosta ja sisällöstä että myös tietoja ennakkoratkaisupyynnön alustavasta analyysistä, jossa ennakkoratkaisupyynnön saavuttua unionin tuomioistuimeen määritetään, kumpi tuomioistuin on toimivaltainen käsittelemään sen. Tämän seikan määrittämisen jälkeen ennakkoratkaisupyyntö käsitellään pääosin samalla tavalla joko unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa. Unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisut ovat lopullisia ja niillä on sama merkitys kuin unionin tuomioistuimen ratkaisuilla, jollei niitä poikkeuksellisesti käsitellä uudelleen unionin tuomioistuimessa.

([1]) EUVL L, 2024/2019, 12.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2019/oj.
([2]) EUVL C 380, 8.11.2019, s. 1.

Sisällys

		Kohdat
Johdanto		1–2
I.	Kaikkiin ennakkoratkaisupyyntöihin sovellettavat ohjeet	3–39
	Ennakkoratkaisupyynnön esittäjä	3–7
	Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja ulottuvuus	8–11
	Ennakkoratkaisupyynnön esittämisen ajankohta	12–13
	Ennakkoratkaisupyynnön muoto ja sisältö	14–20
	Henkilötietojen suoja ja tunnistetietojen poistaminen ennakkoratkaisupyynnöstä	21–22
	Ennakkoratkaisupyynnön ja kansallisen oikeudenkäynnin asiakirja-aineiston lähettäminen unionin tuomioistuimelle	23–24
	Ennakkoratkaisupyynnön ratkaisemiseen toimivaltaisen tuomioistuimen määrittäminen unionin tuomioistuimessa	25–29
	Ennakkoratkaisupyynnön vaikutukset kansalliseen oikeudenkäyntimenettelyyn	30–32
	Oikeudenkäyntikulut ja oikeusapu	33–34
	Asian käsittelyn kulku unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa ja ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toimenpiteet niiden antaman ratkaisun jälkeen	35–37
	Unionin tuomioistuimen mahdollisuus poikkeuksellisesti käsitellä unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu uudelleen	38–39
II.	Erityisen nopeaa käsittelyä edellyttäviin ennakkoratkaisupyyntöihin sovellettavat ohjeet	40–48
	Nopeutetun menettelyn ja kiireellisen menettelyn soveltamisedellytykset	41–43
	Pyyntö nopeutetun menettelyn tai kiireellisen menettelyn soveltamisesta	44–46
	Unionin tuomioistuimen tai unionin yleisen tuomioistuimen, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ja pääasian asianosaisten välinen yhteydenpito	47–48
Liite – Ennakkoratkaisupyynnön keskeinen sisältö		

Johdanto

1) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEU) 19 artiklan 3 kohdan b alakohtaan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) 267 artiklaan perustuva ennakkoratkaisumenettely on Euroopan unionin oikeuteen kuuluva perustavanlaatuinen järjestelmä. Sen tarkoituksena on taata unionin oikeuden yhtenäinen tulkinta ja soveltaminen unionissa antamalla jäsenvaltioiden tuomioistuinten käyttöön väline, jolla ne voivat saattaa ennakkoratkaisukysymyksiä unionin oikeuden tulkinnasta taikka unionin toimielinten, elinten tai laitosten säädösten pätevyydestä Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi siten, että kaikki ennakkoratkaisupyynnöt on osoitettava unionin tuomioistuimelle mutta kansallisten tuomioistuinten esittämiin kysymyksiin vastaa ennakkoratkaisupyynnön kohteesta riippuen joko unionin tuomioistuin tai unionin yleinen tuomioistuin.

2) Ennakkoratkaisumenettely perustuu yhtäältä unionin tuomioistuimen tai unionin yleisen tuomioistuimen ja toisaalta jäsenvaltioiden tuomioistuinten väliseen tiiviiseen yhteistyöhön. Jotta tämä menettely olisi mahdollisimman tehokas, on tarpeen muistuttaa eräistä sen olennaisista piirteistä ja esittää eräitä täsmennyksiä, joilla selvennetään erityisesti niitä unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen määräyksiä, jotka ennakkoratkaisumenettelyä koskevilta osiltaan ovat sanamuodoiltaan pääosin samanlaiset ja koskevat ennakkoratkaisupyynnön esittäjää, kohdetta ja ulottuvuutta sekä pyynnön muotoa ja sisältöä. Näitä täsmennyksiä sovelletaan kaikkiin ennakkoratkaisupyyntöihin (I). Niitä täydennetään ohjeilla, jotka koskevat erityisen nopeaa käsittelyä vaativia ennakkoratkaisupyyntöjä (II). Liitteessä on yhteenveto kaikista ennakkoratkaisupyyntöihin sisällytettävistä tiedoista.

I. **Kaikkiin ennakkoratkaisupyyntöihin sovellettavat ohjeet**

Ennakkoratkaisupyynnön esittäjä

3) Unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin käyttävät toimivaltaansa ennakkoratkaisujen antamiseen unionin oikeuden tulkinnasta tai pätevyydestä yksinomaan kansallisten tuomioistuinten aloitteesta ja siitä riippumatta, ovatko pääasian asianosaiset ilmoittaneet toivovansa ennakkoratkaisupyynnön esittämistä. Koska asiaa käsittelevä kansallinen tuomioistuin vastaa asiassa annettavasta ratkaisusta, kansallisen tuomioistuimen – ja vain sen – tehtävänä on arvioida kunkin asian erityispiirteiden perusteella sekä ennakkoratkaisupyynnön tarpeellisuutta voidakseen ratkaista asian että esittämiensä kysymysten merkityksellisyyttä asian ratkaisun kannalta.

4) Tuomioistuimen käsitettä tulkitaan unionin oikeuden itsenäisenä käsitteenä, ja tällöin otetaan huomioon useita seikkoja, joita ovat muun muassa ennakkoratkaisua pyytävän elimen lakisääteisyys, pysyvyys, sen tuomiovallan pakottavuus, menettelyn kontradiktorisuus, toimiminen oikeussääntöjen soveltajana ja riippumattomuus.

5) Jäsenvaltioiden tuomioistuimet voivat siten panna vireille ennakkoratkaisupyynnön unionin tuomioistuimessa katsoessaan, että unionin tuomioistuimen tai unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu unionin oikeuden tulkinnasta tai pätevyydestä on tarpeen niiden käsiteltävänä olevan asian ratkaisemiseksi (ks. SEUT 267 artiklan toinen kohta). Ennakkoratkaisupyyntö voi osoittautua erityisen hyödylliseksi esimerkiksi silloin, kun kansallisessa tuomioistuimessa tulee esiin uusi tulkintakysymys, jolla on yleistä merkitystä unionin oikeuden yhtenäisen soveltamisen kannalta, tai jos aikaisemmasta oikeuskäytännöstä ei näytä olevan saatavissa uudenlaisen oikeudellisen tilanteen tai uudenlaisten tosiseikkojen edellyttämää tietoa.

6) Kun kysymys tulee esiin asian ollessa vireillä tuomioistuimessa, jonka ratkaisuihin ei kansallisen oikeuden mukaan voi hakea muutosta, kyseisellä tuomioistuimella on kuitenkin velvollisuus esittää ennakkoratkaisupyyntö (ks. SEUT 267 artiklan kolmas kohta), paitsi jos asiasta on jo olemassa vakiintunut oikeuskäytäntö tai jos kyseessä olevan oikeussäännön tulkinnasta ei ole perusteltua epäilystä.

7) Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että kansalliset tuomioistuimet voivat hylätä niiden käsittelemissä asioissa esitetyt kanneperusteet, joissa vedotaan unionin toimielimen, elimen tai laitoksen toimen pätemättömyyteen, mutta ainoastaan unionin tuomioistuimilla on toimivalta julistaa tällainen toimi pätemättömäksi. Jos jäsenvaltion tuomioistuimella on epäilyjä tällaisen toimen pätevyydestä, sen on siten esitettävä ennakkoratkaisupyyntö ja tällöin ilmoitettava ne syyt, joiden vuoksi sillä on tällaisia epäilyjä. Tämän kysymyksen ratkaiseminen kuuluu sitten ennakkoratkaisupyynnön kohteesta riippuen joko unionin tuomioistuimelle tai unionin yleiselle tuomioistuimelle (ks. jäljempänä 25–29 kohta).

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja ulottuvuus

8) Ennakkoratkaisupyynnön on koskettava unionin oikeuden tulkintaa tai pätevyyttä eikä kansallisen oikeuden sääntöjen tulkintaa tai pääasian oikeudenkäynnissä esiin tulleita tosiseikkoja.

9) Unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin voivat ratkaista ennakkoratkaisupyynnön vain, jos pääasian oikeudenkäynnissä on sovellettava unionin oikeutta. Tämän vuoksi on välttämätöntä, että ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin selostaa kaikki asiaan vaikuttavat tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joiden vuoksi se katsoo, että unionin oikeuden säännökset saattavat tulla sovellettaviksi asiassa.

10) Euroopan unionin perusoikeuskirjan tulkintaa koskevissa ennakkoratkaisupyynnöissä on muistettava, että perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohdan mukaan perusoikeuskirjan määräykset koskevat jäsenvaltioita ainoastaan silloin, kun jäsenvaltiot soveltavat unionin oikeutta. Unionin oikeuden soveltamistilanteet voivat olla erilaisia, mutta ennakkoratkaisupyynnöstä on käytävä ilmi selkeästi ja yksiselitteisesti, että pääasian oikeudenkäynnissä sovelletaan muuta unionin oikeuden sääntöä kuin perusoikeuskirjaa. Koska unionin tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa ratkaista ennakkoratkaisupyyntöä, jollei oikeudellinen tilanne kuulu unionin oikeuden soveltamisalaan, tämä toimivalta ei voi perustua yksinomaan perusoikeuskirjan määräyksiin, joihin ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin mahdollisesti viittaa.

11) Vaikka unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen on tietenkin otettava ratkaisussaan huomioon pääasian oikeudenkäyntiä koskevat oikeussäännöt ja tosiseikat, sellaisina kuin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on määrittänyt ne ennakkoratkaisupyynnössään, ne eivät itse sovella unionin oikeutta kyseiseen oikeusriitaan. Lausuessaan unionin oikeuden tulkinnasta tai pätevyydestä unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin pyrkivät antamaan vastauksen, joka on hyödyllinen pääasian ratkaisemiseksi, mutta vastauksesta johtuvien konkreettisten johtopäätösten tekeminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävä. Kansallisen tuomioistuimen on tarvittaessa jätettävä soveltamatta kansallista sääntöä, joka on todettu yhteensopimattomaksi unionin oikeuden kanssa.

Ennakkoratkaisupyynnön esittämisen ajankohta

12) Kansallinen tuomioistuin voi esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyynnön heti, kun se toteaa, että unionin oikeuden tulkintaa tai pätevyyttä koskeva ratkaisu on tarpeen, jotta se voisi antaa tuomionsa. Kansallisella tuomioistuimella on nimittäin parhaat edellytykset arvioida sitä, missä kansallisen oikeudenkäyntimenettelyn vaiheessa tällainen pyyntö on syytä esittää.

13) Ennakkoratkaisupyyntö muodostaa perustan asian käsittelylle unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa, joilla on siksi oltava käytettävissään kaikki ne tiedot, joiden perusteella ne voivat tarkistaa, ovatko ne toimivaltaisia vastaamaan esitettyihin kysymyksiin, ja myönteisessä tapauksessa antaa näihin kysymyksiin hyödyllisen vastauksen. Päätös ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä on näistä syistä tehtävä sellaisessa oikeudenkäyntimenettelyn vaiheessa, jossa ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pystyy määrittelemään riittävän täsmällisesti pääasian oikeudenkäyntiä koskevat oikeussäännöt ja tosiseikat sekä asiassa esiin tulevat oikeudelliset kysymykset. Hyvän lainkäytön kannalta voi myös olla aiheellista, että ennakkoratkaisupyyntö esitetään kontradiktorisen menettelyn jälkeen.

Ennakkoratkaisupyynnön muoto ja sisältö

14) Ennakkoratkaisupyyntö voidaan tehdä missä tahansa kansallisen oikeuden mukaisesti sallitussa muodossa. On kuitenkin syytä muistaa, että ennakkoratkaisupyyntö toimii asian käsittelyn perustana unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa ja että se annetaan tiedoksi kaikille Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan (jäljempänä perussääntö) 23 artiklassa tarkoitetuille osapuolille ja erityisesti kaikille jäsenvaltioille, jotta nämä osapuolet voivat esittää mahdolliset huomautuksensa. Ennakkoratkaisupyyntö joudutaan tämän vuoksi kääntämään kaikille Euroopan unionin virallisille kielille. Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen tulisi siksi käyttää pyynnössään yksinkertaisia, selkeitä ja täsmällisiä sanamuotoja ja olla sisällyttämättä siihen tarpeettomia tietoja. Kokemus on osoittanut, että noin kymmenen sivua riittää usein ennakkoratkaisupyyntöä koskevien oikeussääntöjen ja tosiseikkojen sekä asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi saattamisen perusteiden selostamiseen asianmukaisesti.

15) Määräykset ennakkoratkaisupyynnön sisällöstä ovat unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 94 artiklassa ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 199 artiklassa, joiden sisältö on sama. Yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön sisällöstä on tämän asiakirjan liitteenä. Varsinaisten ennakkoratkaisukysymysten sanamuodon lisäksi ennakkoratkaisupyyntöön on sisällytettävä

— yhteenveto pääasian oikeudenkäynnin kohteesta ja asiaa koskevista tosiseikoista, siten kuin ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin on ne todennut, tai ainakin selostus niistä tosiseikoista, joihin kysymykset perustuvat

— asiassa mahdollisesti sovellettaviksi tulevien kansallisten säännösten sisältö ja tarvittaessa asiaan liittyvä kansallinen oikeuskäytäntö

— selostus niistä syistä, joiden vuoksi ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin on ryhtynyt tarkastelemaan kysymystä unionin oikeuden tiettyjen säännösten tulkinnasta tai pätevyydestä, sekä ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen toteama yhteys kyseisten säännösten ja pääasian oikeudenkäynnissä sovellettavan kansallisen lainsäädännön välillä.

Jos jokin tai jotkin edellä mainituista tiedoista puuttuvat, unionin tuomioistuin saattaa joutua toteamaan erityisesti työjärjestyksensä 53 artiklan 2 kohdan nojalla tai unionin yleinen tuomioistuin työjärjestyksensä 225 artiklan nojalla, etteivät ne ole toimivaltaisia vastaamaan esitettyihin ennakkoratkaisukysymyksiin, tai jättämään perustellulla määräyksellä ennakkoratkaisupyynnön tutkimatta.

16) Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen on esitettävä pyynnössään täsmälliset viittaukset kansallisen oikeuden säännöksiin, joita pääasian oikeudenkäyntiä koskeviin tosiseikkoihin sovelletaan, sekä niihin unionin oikeuden säännöksiin, joiden tulkintaa pyydetään tai joiden pätevyys kyseenalaistetaan. Näissä viittauksissa on mahdollisuuksien mukaan mainittava sekä niiden säädösten täsmälliset nimet ja antamispäivät, joihin asianomaiset säännökset sisältyvät, että näiden säädösten julkaisuviitteet. Jos ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin viittaa oikeuskäytäntöön, sen tulisi myös mainita kyseisen ratkaisun ECLI-numero (European Case Law Identifier).

17) Jos ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pitää sitä tarpeellisena asian ymmärtämiseksi, se voi myös selostaa lyhyesti pääasian oikeudenkäynnin asianosaisten keskeiset perustelut. Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa, että unionin tuomioistuimessa käännetään muille kielille vain ennakkoratkaisupyyntö muttei sen mahdollisia liitteitä.

18) Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin voi myös ilmaista lyhyesti oman näkemyksensä ennakkoratkaisukysymyksiin annettavasta vastauksesta. Tällainen ilmoitus on hyödyllinen erityisesti nopeutetussa menettelyssä tai kiireellisessä menettelyssä.

19) Esitettävien kysymysten on oltava ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen muusta sisällöstä erottuvassa ja selvästi yksilöidyssä osassa mieluiten kyseisen päätöksen alussa tai lopussa. Kysymysten on oltava ymmärrettävissä sellaisinaan eli tukeutumatta ennakkoratkaisupyynnön perusteluihin.

20) Ennakkoratkaisupyynnön lukemisen helpottamiseksi on olennaista, että pyyntö toimitetaan unionin tuomioistuimelle koneellisesti kirjoitettuna ja että ennakkoratkaisupyynnön sivut ja kohdat on numeroitu. Käsin kirjoitettuja ennakkoratkaisupyyntöjä ei käsitellä.

Henkilötietojen suoja ja tunnistetietojen poistaminen ennakkoratkaisupyynnöstä

21) Henkilötietojen mahdollisimman hyvän suojan varmistamiseksi käsiteltäessä asiaa unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa, annettaessa ennakkoratkaisupyyntö tiedoksi perussäännön 23 artiklassa tarkoitetuille osapuolille ja julkaistaessa myöhemmin kaikilla unionin virallisilla kielillä ratkaisu, jolla asian käsittely päätetään, ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen, joka yksin tuntee kansallisen oikeudenkäynnin asiakirja-aineiston kokonaisuudessaan, tulisi huolehtia asiaa koskevien tunnistetietojen poistamisesta korvaamalla ennakkoratkaisupyynnössä mainittujen luonnollisten henkilöiden nimet esimerkiksi kirjaintunnuksella sekä peittämällä tiedot, joiden perusteella nämä henkilöt saatettaisiin tunnistaa. Uusien tieto- ja viestintäteknologioiden käytön yleistymisen ja erityisesti hakukoneiden käytön vuoksi tunnistetietojen poistaminen nimittäin menettää kokonaan merkityksensä, jos se tehdään vasta sen jälkeen, kun ennakkoratkaisupyyntö on annettu tiedoksi perussäännön 23 artiklassa tarkoitetuille osapuolille ja kyseessä olevaa asiaa koskeva tiedonanto on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

22) Jos ennakkoratkaisua pyytävällä tuomioistuimella on käytettävissään ennakkoratkaisupyynnöstä sekä tunnistetiedot sisältävä versio, jossa on pääasian oikeudenkäynnin asianosaisten nimet ja täydelliset yhteystiedot, että versio, josta tunnistetiedot on poistettu, sen tulisi toimittaa unionin tuomioistuimelle molemmat versiot asian käsittelyn helpottamiseksi unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Ennakkoratkaisupyynnön ja kansallisen oikeudenkäynnin asiakirja-aineiston lähettäminen unionin tuomioistuimelle

23) Ennakkoratkaisupyyntö on päivättävä ja allekirjoitettava, minkä jälkeen se on lähetettävä unionin tuomioistuimen kirjaamoon sähköisesti tai postitse (Greffe de la Cour de justice, Rue du Fort Niedergrünewald, L-2925 Luxembourg). Varsinkin asian nopean käsittelyn turvaamiseksi ja hyvin toimivan viestinnän mahdollistamiseksi ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen kanssa unionin tuomioistuin suosittelee, että ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin käyttäisi e-Curia-sovellusta. Kyseiseen sovellukseen, joka mahdollistaa oikeudenkäyntiasiakirjojen jättämisen ja tiedoksi antamisen sähköisesti, pääsyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja kyseisen sovelluksen käyttöehdot ovat nähtävissä toimielimen internetsivustolla CURIA – Menettely – Euroopan unionin tuomioistuin (europa.eu). Kansallisia tuomioistuimia pyydetään ennakkoratkaisupyyntöjen käsittelyn helpottamiseksi unionin tuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa sekä erityisesti niiden kaikille unionin virallisille kielille kääntämisen helpottamiseksi lähetettämään e-Curialla lähetettävän alkuperäisen ennakkoratkaisupyynnön ohella ennakkoratkaisupyynnön teksti muokattavissa olevana versiona sähköpostiosoitteeseen editable-versions@curia.europa.eu. ([3])

24) Kirjaamoon on toimitettava ennakkoratkaisupyynnön mukana kaikki asiaa koskevat merkitykselliset ja asian käsittelemiseksi unionin tuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa tarvittavat asiakirjat ja erityisesti pääasian asianosaisten ja niiden mahdollisten oikeudenkäyntiedustajien täsmälliset yhteystiedot sekä pääasian asiakirja-aineisto tai sen jäljennös. Asiakirja-aineisto (tai sen jäljennös), joka voidaan lähettää sähköisesti tai postitse, säilytetään kirjaamossa koko sen ajan, jonka asian käsittely unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa kestää. Perussäännön 23 artiklassa tarkoitetut osapuolet voivat tutustua tähän aineistoon kirjaamossa, jollei ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin ole toisin määrännyt.

Ennakkoratkaisupyynnön ratkaisemiseen toimivaltaisen tuomioistuimen määrittäminen unionin tuomioistuimessa

25) Kaikki ennakkoratkaisupyynnöt on oikeusvarmuuden ja käsittelyn joutuisuuden vuoksi pantava vireille unionin tuomioistuimessa, mutta unionin tuomioistuin ei välttämättä itse vastaa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin. Niihin vastaa ennakkoratkaisupyynnön kohteesta riippuen joko unionin tuomioistuin tai unionin yleinen tuomioistuin.

26) Kuten perussäännön 50 b artiklan ensimmäisestä kohdasta ilmenee, unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan SEUT 267 artiklan nojalla esitetyt ennakkoratkaisupyynnöt, jotka koskevat yksinomaan yhtä tai useampaa seuraavista erityisasioista:

— yhteinen arvonlisäverojärjestelmä

— valmisteverotus

— tullikoodeksi

— tavaroiden tariffiluokittelu yhdistetyssä nimikkeistössä

— matkustajille annettava korvaus ja apu, kun matkustajilta evätään pääsy liikennevälineeseen tai kun matka viivästyy tai peruuntuu

— kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä.

Saman artiklan toisessa kohdassa täsmennetään kuitenkin, että unionin tuomioistuimella säilyy toimivalta ratkaista ennakkoratkaisupyynnöt, joihin liittyy primaarioikeuden, kansainvälisen julkisoikeuden, unionin oikeuden yleisten oikeusperiaatteiden tai Euroopan unionin perusoikeuskirjan tulkintaa koskevia itsenäisiä kysymyksiä. Tämän vuoksi jokainen unionin tuomioistuimelle esitetty ennakkoratkaisupyyntö analysoidaan alustavasti unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 93 a artiklassa vahvistettujen jäljempänä selostettujen menettelytapojen mukaisesti.

([3]) Muokattavissa olevalla versiolla tarkoitetaan asiakirjaa, joka on laadittu esimerkiksi sellaisilla tekstinkäsittelyohjelmilla kuin Microsoft Word, OpenOffice Writer, Google Docs tai Pages. Toisin kuin PDF:n kaltainen kuvaperusteinen ohjelma, edellä mainittu muokattavissa oleva tiedostomuoto nimittäin mahdollistaa tekstin suoran hyödyntämisen sen käyttämiseksi asian käsittelyn eri vaiheissa ja erityisesti asiakirjaa muille kielille käännettäessä.

27) Jos presidentti ennakkoratkaisupyynnön analysoituaan ja varapresidentin ja ensimmäisen julkisasiamiehen avustamana katsoo, että ennakkoratkaisupyyntö koskee yksinomaan yhtä tai useampaa edellisessä kohdassa tarkoitetuista erityisasioista, hän ilmoittaa tästä kirjaamolle, joka toimittaa välittömästi ennakkoratkaisupyynnön unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamolle. Ennakkoratkaisupyyntö merkitään virallisesti rekisteriin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa, ja asian käsittelyä jatketaan unionin yleisessä tuomioistuimessa noudattaen sen työjärjestyksen määräyksiä, jotka ovat asiallisesti samansisältöisiä kuin unionin tuomioistuimen työjärjestyksen määräykset.

28) Jos presidentti, varapresidentti ja ensimmäinen julkisasiamies sen sijaan päätyvät ennakkoratkaisupyynnön alustavan analyysin perusteella katsomaan, että ennakkoratkaisupyyntö tosin koskee yhtä tai useampaa erityisasiaa mutta se koskee myös muita asioita tai siihen liittyy primaarioikeuden, kansainvälisen julkisoikeuden, unionin oikeuden yleisten periaatteiden tai Euroopan unionin perusoikeuskirjan tulkintaa koskevia itsenäisiä kysymyksiä, ennakkoratkaisupyyntö siirretään perusteellisempaa analyysiä varten välittömästi unionin tuomioistuimen yleiskokoukselle, johon osallistuvat unionin tuomioistuimen kaikki tuomarit ja kaikki julkisasiamiehet. Jos unionin tuomioistuin tämän analyysin perusteella katsoo, että ennakkoratkaisupyyntö koskee yksinomaan yhtä tai useampaa perussäännön 50 b artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua erityisasiaa, unionin tuomioistuimen kirjaamo toimittaa ennakkoratkaisupyynnön välittömästi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamolle ja asian käsittelyä jatketaan unionin yleisessä tuomioistuimessa siten kuin sen työjärjestyksessä määrätään. Päinvastaisessa tapauksessa asian käsittelyä jatketaan unionin tuomioistuimessa siten kuin unionin tuomioistuimen työjärjestyksessä määrätään. Asianomaisen tuomioistuimen kirjaamo luonnollisesti ilmoittaa ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle heti tämän analyysin tuloksen, minkä jälkeen asiaa koskeva yhteydenpito käydään vain kyseisen kirjaamon ja ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen välillä.

29) Jos unionin yleinen tuomioistuin toteaa, ettei se ole toimivaltainen ratkaisemaan ennakkoratkaisupyyntöä, se siirtää perussäännön 54 artiklan toisen kohdan mukaisesti määräyksellä ennakkoratkaisupyynnön unionin tuomioistuimeen. SEUT 256 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi myös asian käsittelyn missä tahansa vaiheessa päättää siirtää ennakkoratkaisupyynnön unionin tuomioistuimen ratkaistavaksi, jos se katsoo, että asian edellyttämä periaatepäätös voi vaikuttaa unionin oikeuden yhtenäisyyteen tai johdonmukaisuuteen. Asian siirtämisestä ilmoitetaan välittömästi kansalliselle tuomioistuimelle.

Ennakkoratkaisupyynnön vaikutukset kansalliseen oikeudenkäyntimenettelyyn

30) Vaikka kansallisella tuomioistuimella säilyy toimivalta määrätä turvaamistoimista erityisesti pätevyyden tutkimista koskevan ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä, ennakkoratkaisupyynnön jättäminen merkitsee kuitenkin kansallisen oikeudenkäyntimenettelyn lykkäämistä, kunnes unionin tuomioistuin tai unionin yleinen tuomioistuin on antanut ratkaisunsa.

31) Vaikka ennakkoratkaisupyyntö pysyy vireillä unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa lähtökohtaisesti niin kauan kuin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole peruuttanut sitä, on kuitenkin muistettava unionin tuomioistuimelle ja unionin yleiselle tuomioistuimelle ennakkoratkaisumenettelyssä kuuluva tehtävä, joka on myötävaikuttaa konkreettisesti lainkäyttöön jäsenvaltioissa eikä esittää neuvoa-antavia lausuntoja yleisluonteisista tai hypoteettisista kysymyksistä. Koska ennakkoratkaisumenettely edellyttää ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa tosiasiallisesti vireillä olevaa pääasian oikeudenkäyntiä, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on ilmoitettava unionin tuomioistuimelle tai unionin yleiselle tuomioistuimelle kaikista sellaisista oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvistä seikoista, jotka saattavat vaikuttaa asian vireilläoloon kansallisessa tuomioistuimessa, ja erityisesti kanteen peruuttamisesta, pääasian oikeudenkäynnissä tehdystä sovintoratkaisusta tai muusta seikasta, jonka vaikutuksesta oikeudenkäynti päättyy. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on myös ilmoitettava unionin tuomioistuimelle tai unionin yleiselle tuomioistuimelle ennakkoratkaisun pyytämistä koskevasta päätöksestä tehtyyn valitukseen mahdollisesti annetusta ratkaisusta ja sen vaikutuksista ennakkoratkaisupyyntöön. Ennakkoratkaisumenettelyn asianmukaisen kulun turvaamiseksi ja varsinkin sen välttämiseksi, että unionin tuomioistuin tai unionin yleinen tuomioistuin käyttäisi aikaa ja voimavaroja asiassa, joka saattaa lakata olemasta vireillä tai menettää kohteensa, tällaiset tiedot on ilmoitettava unionin tuomioistuimelle tai unionin yleiselle tuomioistuimelle mahdollisimman nopeasti.

32) Kansallisia tuomioistuimia kehotetaan myös ottamaan huomioon, että ennakkoratkaisupyynnön peruuttaminen saattaa vaikuttaa samankaltaisten asioiden käsittelyyn ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa. Jos ennakkoratkaisua pyytävässä tuomioistuimessa vireillä olevien useiden asioiden ratkaisu riippuu unionin tuomioistuimen tai unionin yleisen tuomioistuimen vastauksesta ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin, kansallisen tuomioistuimen on aiheellista yhdistää nämä asiat ennen ennakkoratkaisupyynnön esittämistä, jotta unionin tuomioistuin tai unionin yleinen tuomioistuin voi vastata esitettyihin kysymyksiin, vaikka jokin tai jotkin näistä asioista lakkaisivat olemasta vireillä.

Oikeudenkäyntikulut ja oikeusapu

33) Ennakkoratkaisupyynnön käsittely unionin tuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa on maksutonta, eivätkä ne tee ratkaisua ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa vireillä olevan asian asianosaisten oikeudenkäyntikuluista. Niitä koskevan ratkaisun tekeminen kuuluu ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle.

34) Mikäli pääasian oikeudenkäynnin asianosaisella ei ole riittäviä varoja, unionin tuomioistuin tai unionin yleinen tuomioistuin voi myöntää tällaiselle asianosaiselle oikeusapua asiasta aiheutuvien kulujen, erityisesti asianajokulujen, kattamiseen. Tällaista oikeusapua voidaan kuitenkin myöntää vain siinä tapauksessa, että kyseessä olevalle asianosaiselle ei ole jo myönnetty oikeusapua kansallisella tasolla, tai siinä tapauksessa, että kyseinen apu ei kata unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneita kustannuksia tai kattaa vain osan niistä. Tällöin asianosaisen tulee joka tapauksessa toimittaa unionin tuomioistuimelle tai unionin yleiselle tuomioistuimelle kaikki tiedot ja tositteet, joiden perusteella on mahdollista arvioida hänen todellinen taloudellinen tilanteensa.

Asian käsittelyn kulku unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa ja ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toimenpiteet niiden antaman ratkaisun jälkeen

35) Unionin tuomioistuimen kirjaamo tai unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamo on yhteydessä ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen koko sen ajan, jonka asian käsittely kestää. Kirjaamo toimittaa ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle jäljennöksen kaikista oikeudenkäyntiasiakirjoista sekä mahdolliset täsmennys- tai selvennyspyynnöt, joiden katsotaan olevan tarpeen hyödyllisen vastauksen antamiseksi ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin.

36) Asian käsittelyyn kuuluu lähtökohtaisesti kirjallinen vaihe ja suullinen vaihe. Asian käsittelyn päätteeksi unionin tuomioistuin tai unionin yleinen tuomioistuin ratkaisee ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämät kysymykset tuomiolla. Joissakin tapauksissa unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen on kuitenkin ratkaistava kysymykset ilman asian käsittelyn suullista vaihetta tai jopa pyytämättä perussäännön 23 artiklassa tarkoitettujen osapuolten kirjallisia huomautuksia. Näin on esimerkiksi silloin, kun esitetty ennakkoratkaisukysymys on samansisältöinen kuin kysymys, jonka unionin tuomioistuin tai unionin yleinen tuomioistuin on jo ratkaissut, taikka jos ennakkoratkaisukysymykseen annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä tai jos vastauksesta ei ole perusteltua epäilystä. Näissä tapauksissa unionin tuomioistuin työjärjestyksensä 99 artiklan nojalla tai unionin yleinen tuomioistuin työjärjestyksensä 226 artiklan nojalla antaa esitettyyn kysymykseen nopeasti ratkaisun perustellulla määräyksellä, jolla on sama ulottuvuus ja sama sitova vaikutus kuin tuomiolla.

37) Asian käsittelyn päätteeksi annetun tuomion julistamisen tai määräyksen allekirjoittamisen jälkeen asianomaisen tuomioistuimen kirjaamo toimittaa ratkaisun ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle. Toisin kuin unionin tuomioistuimen tuomiot ja määräykset, unionin yleisen tuomioistuimen tuomiot ja määräykset tulevat voimaan siten kuin perussäännön 62 b artiklan toisessa kohdassa määrätään. Ennakkoratkaisua pyytänyttä tuomioistuinta pyydetään ilmoittamaan tapauksen mukaan unionin tuomioistuimelle tai unionin yleiselle tuomioistuimelle, miten se tämän jälkeen soveltaa kyseistä ratkaisua pääasian oikeudenkäynnissä. Ennakkoratkaisua pyytänyttä tuomioistuinta pyydetään myös lähettämään lopullinen ratkaisunsa sähköpostiosoitteeseen Follow-up-DDP@curia.europa.eu ja mainitsemaan tällöin nimenomaisesti asian numero unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Unionin tuomioistuimen mahdollisuus poikkeuksellisesti käsitellä unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu uudelleen

38) Kuten SEUT 256 artiklan 3 kohdan kolmannesta alakohdasta ilmenee, unionin yleisen tuomioistuimen ennakkoratkaisukysymyksiin antamat ratkaisut voidaan perussäännössä määrätyin edellytyksin ja rajoituksin poikkeuksellisesti käsitellä uudelleen unionin tuomioistuimessa, jos on olemassa vakava vaara unionin oikeuden yhtenäisyyden tai johdonmukaisuuden vahingoittamisesta. Perussäännön 62 artiklan toisessa kohdassa täsmennetään tältä osin, että tällaisessa tapauksessa unionin tuomioistuimen ensimmäisen julkisasiamiehen on tehtävä uudelleenkäsittelyä koskeva ehdotus kuukauden kuluessa siitä, kun unionin yleinen tuomioistuin on antanut ratkaisunsa, ja että unionin tuomioistuimen on kuukauden kuluessa ensimmäisen julkisasiamiehen ehdotuksesta tehtävä sen johdosta ratkaisunsa päättämällä, onko unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu käsiteltävä uudelleen. Näistä määräyksistä ja perussäännön 62 b artiklan toisesta kohdasta yhdessä luettuina seuraa, että unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu tulee lopulliseksi vasta edellä mainittujen määräaikojen päättymisen jälkeen tai, jos uudelleenkäsittely on aloitettu, sen jälkeen kun kyseinen menettely, jota koskevat yksityiskohtaiset säännöt sisältyvät unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 194 ja 195 artiklaan, on päättynyt.

39) Koska uudelleenkäsittely on kuitenkin tarkoitettu poikkeukselliseksi, on tärkeää, että ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle ilmoitetaan mahdollisimman nopeasti, onko unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun uudelleenkäsittelyä ehdotettu. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 193 a artiklassa määrätään, että jos ehdotusta uudelleenkäsittelystä ei ole tehty, asiasta ilmoitetaan ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle välittömästi ja unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisusta tulee lopullinen. Päinvastaisessa tapauksessa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on odotettava, kunnes se saa tiedon siitä, mitä unionin tuomioistuin on päättänyt ensimmäisen julkisasiamiehen ehdotuksen johdosta – ja myös uudelleenkäsittelyn lopputuloksesta, jos pyyntö on hyväksytty –, voidakseen tietää, vahvistaako unionin tuomioistuin unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun vai katsooko se ratkaisun vahingoittavan unionin oikeuden yhtenäisyyttä tai johdonmukaisuutta, jolloin unionin tuomioistuimen vastaus uudelleenkäsittelyn kohteena oleviin kysymyksiin korvaa unionin yleisen tuomioistuimen niihin antaman vastauksen.

II. **Erityisen nopeaa käsittelyä edellyttäviin ennakkoratkaisupyyntöihin sovellettavat ohjeet**

40) Ennakkoratkaisupyyntö voidaan perussäännön 23 a artiklassa ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 105–114 artiklassa ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 237 artiklassa määrätyin edellytyksin käsitellä joissakin tapauksissa nopeutetussa menettelyssä tai kiireellisessä menettelyssä. Tapauksen mukaan unionin tuomioistuin tai unionin yleinen tuomioistuin päättää näiden menettelyjen käyttämisestä ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen esittämästä asianmukaisesti perustellusta erillisestä pyynnöstä, jossa esitetään ne oikeudelliset seikat tai tosiseikat, joiden vuoksi näiden menettelyjen soveltaminen on aiheellista. Unionin tuomioistuin tai unionin yleinen tuomioistuin voi poikkeuksellisesti tehdä tällaisen päätöksen omasta aloitteestaan, jos asian laatu tai asiaan yksittäistapauksessa liittyvät seikat näyttävät sitä edellyttävän.

Nopeutetun menettelyn ja kiireellisen menettelyn soveltamisedellytykset

41) Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 105 artiklan ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 237 artiklan mukaan ennakkoratkaisupyyntö voidaan siten käsitellä nopeutetussa menettelyssä työjärjestyksen määräyksistä poiketen, jos asian laatu edellyttää, että asia käsitellään ensi tilassa. Nopeutetusta menettelystä aiheutuu huomattavia vaatimuksia kaikille siihen osallisille ja erityisesti kaikille jäsenvaltioille, joiden on esitettävä kirjalliset tai suulliset huomautuksensa paljon lyhyemmässä määräajassa kuin tavallisesti. Tämän vuoksi nopeutetun menettelyn soveltamista on pyydettävä vain sellaisissa erityistilanteissa, joissa erityiset seikat osoittavat kiireellisen tilanteen, jonka vuoksi on perusteltua, että unionin tuomioistuin tai unionin yleinen tuomioistuin ratkaisee esitetyt kysymykset nopeasti. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun kansanterveyteen tai ympäristöön kohdistuu suuria ja välittömiä riskejä, joiden torjumisessa unionin tuomioistuimen tai unionin yleisen tuomioistuimen nopeasta ratkaisusta voi olla apua, tai silloin, jos kansallisen valtiosääntöoikeuden tai unionin oikeuden peruskysymyksiä koskevan epätietoisuuden poistaminen erittäin nopeasti on tarpeen erityisten syiden vuoksi. Sen sijaan se, että ratkaisu, joka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on annettava saatettuaan ennakkoratkaisupyynnön unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, saattaa koskea suurta määrää henkilöitä tai oikeudellisia tilanteita, se, että asialla on suuri taloudellinen merkitys, taikka myöskään se, että ennakkoratkaisua pyytäneellä tuomioistuimella on velvollisuus ratkaista asia nopeasti, ei vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ole sellaisenaan poikkeustapaus, jonka vuoksi nopeutetun menettelyn käyttäminen olisi perusteltua.

42) Tämä koskee vielä suuremmalla syyllä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklassa tarkoitettua kiireellistä ennakkoratkaisumenettelyä. Tämä menettely, jota sovelletaan vain unionin tuomioistuimessa ja vain EUT-sopimuksen kolmannen osan V osastossa tarkoitettua vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevissa asioissa, asettaa nimittäin siihen osallistuville toimijoille vielä suurempia vaatimuksia, koska siinä rajoitetaan kirjallisten huomautusten esittämiseen oikeutettujen osapuolten lukumäärää ja äärimmäisen kiireellisissä tapauksissa asia voidaan käsitellä unionin tuomioistuimessa kokonaan ilman kirjallista vaihetta. Kiireellisen menettelyn soveltamista on sen vuoksi pyydettävä vain silloin, kun on ehdottoman välttämätöntä, että unionin tuomioistuin vastaa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin erittäin nopeasti.

43) Vaikkei tällaisia tilanteita ole erityisesti vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevien unionin oikeussääntöjen vaihtelevan luonteen ja niiden kehityksen vuoksi mahdollista luetella tässä tyhjentävästi, kansallinen tuomioistuin voi harkita kiireellisen ennakkoratkaisupyynnön esittämistä esimerkiksi SEUT 267 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetussa tapauksessa, jossa asia koskee pidätettyä tai vapautensa menettänyttä henkilöä ja esitettyyn kysymykseen annettavalla vastauksella on ratkaiseva merkitys hänen oikeudellisen asemansa arvioinnissa, taikka lapsen huoltajuutta tai asumista koskevassa asiassa erityisesti silloin, kun pääasian ratkaisu riippuu ennakkoratkaisukysymykseen annettavasta vastauksesta ja asian käsittely normaalissa menettelyssä voisi vahingoittaa vakavalla tai jopa korjaamattomalla tavalla lapsen ja hänen vanhempansa tai vanhempiensa välistä suhdetta taikka lapsen kehitystä ja hänen kiinnittymistään perheeseensä ja sosiaaliseen ympäristöönsä. Sen sijaan sinänsä merkittävät ja oikeutetut puhtaasti taloudelliset intressit,

pääasian asianosaisten tai muiden samankaltaisten oikeusriitojen asianosaisten tilanteeseen liittyvä oikeudellinen epävarmuus taikka se, että ratkaisu, joka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on annettava saatettuaan ennakkoratkaisupyynnön unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, saattaa koskea suurta määrää henkilöitä tai oikeudellisia tilanteita, tai myöskään niiden asioiden suuri lukumäärä, joita unionin tuomioistuimen ratkaisu saattaa koskea, eivät ole sellaisinaan seikkoja, joiden vuoksi kiireellisen ennakkoratkaisumenettelyn soveltaminen olisi perusteltua.

Pyyntö nopeutetun menettelyn tai kiireellisen menettelyn soveltamisesta

44) Jotta unionin tuomioistuin tai unionin yleinen tuomioistuin voisi päättää nopeasti, onko nopeutetun menettelyn tai kiireellisen ennakkoratkaisumenettelyn soveltaminen aiheellista, pyynnössä on esitettävä täsmällisesti ne oikeudelliset seikat ja tosiseikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, ja erityisesti ne riskit, joita aiheutuisi ennakkoratkaisupyynnön käsittelemisestä tavallisessa menettelyssä. Sikäli kuin suinkin mahdollista, ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen on myös esitettävä lyhyesti kantansa vastauksesta, joka esitettyihin kysymyksiin olisi annettava. Tämä helpottaa pääasian asianosaisten ja muiden asian käsittelyyn osallistuvien osapuolten kannanottoa ja nopeuttaa siten osaltaan menettelyä.

45) Nopeutetun menettelyn tai kiireellisen menettelyn soveltamista koskeva pyyntö on kaikissa tapauksissa laadittava yksiselitteisesti siten, että kirjaamo voi pyynnön perusteella välittömästi todeta, että asialle on annettava erityiskohtelu. Tätä varten kansallista tuomioistuinta pyydetään täsmentämään, kumpaa näistä menettelyistä pyydetään, sekä mainitsemaan pyyntönsä yhteydessä työjärjestyksen asianomainen artikla (nopeutettua menettelyä koskeva unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 105 artikla tai unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 237 artikla taikka kiireellistä menettelyä koskeva unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artikla). Tämän maininnan on oltava ennakkoratkaisupyynnön muusta sisällöstä selvästi erottuvassa kohdassa tai ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen erikseen lähettämässä kirjeessä.

46) Varsinaisen ennakkoratkaisupyynnön sanamuodon on kiireellisessä tilanteessa tärkeää olla ytimekäs erityisesti siksi, että tämä osaltaan nopeuttaa menettelyä.

Unionin tuomioistuimen tai unionin yleisen tuomioistuimen, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ja pääasian asianosaisten välinen yhteydenpito

47) Tuomioistuinta, joka pyytää nopeutetun menettelyn tai kiireellisen menettelyn soveltamista, kehotetaan lähettämään tämä pyyntö ja ennakkoratkaisupyyntö, johon oheistetaan ennakkoratkaisupyynnön teksti muokattavissa olevassa tiedostomuodossa, e-Curia-sovelluksella tai sähköpostitse (DDP-GreffeCour@curia.europa.eu).

48) Unionin tuomioistuimen tai unionin yleisen tuomioistuimen, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ja pääasian asianosaisten kanssa käytävän yhteydenpidon helpottamiseksi ennakkoratkaisua pyytävää tuomioistuinta pyydetään myös ilmoittamaan sähköpostiosoitteensa, jota unionin tuomioistuin tai unionin yleinen tuomioistuin voi käyttää, sekä pääasian asianosaisten oikeudenkäyntiedustajien sähköpostiosoitteet.

LIITE

Ennakkoratkaisupyynnön keskeinen sisältö

Tässä liitteessä esitetään yhteenveto, jossa toistetaan ennakkoratkaisupyyntöön sisällytettävät keskeiset tiedot. Kyseisiin tietoihin viittaamisen jälkeen mainitaan ne näiden suositusten kohdat, joissa kyseisiä tietoja käsitellään yksityiskohtaisemmin.

Ennakkoratkaisupyynnössä on sen lähettämistavasta (sähköisesti tai postitse) riippumatta aina mainittava

1) ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin ja mahdollinen jaosto tai ratkaisukokoonpano (ks. tältä osin 3–7 kohta)
2) pääasian oikeudenkäynnin asianosaisten ja tapauksen mukaan niitä ennakkoratkaisua pyytävässä tuomioistuimessa edustavien henkilöiden täsmällinen yksilöinti (ks. pääasian asianosaisten osalta näiden suositusten 21 ja 22 kohta, jotka koskevat henkilötietojen suojaamista)
3) pääasian oikeudenkäynnin kohde ja asiassa merkitykselliset tosiseikat (ks. 15 kohta)
4) asiassa merkitykselliset kansallisen oikeuden ja unionin oikeuden säännökset (ks. 15 ja 16 kohta)
5) syyt, joiden vuoksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on ryhtynyt tarkastelemaan kysymystä unionin oikeuden tulkinnasta tai pätevyydestä (ks. 8–11 ja 15–18 kohta)
6) ennakkoratkaisukysymykset (ks. 19 kohta), ja tapauksen mukaan
7) ennakkoratkaisupyynnön erityistä käsittelytapaa koskeva mahdollinen tarve sille, että unionin tuomioistuimen tai unionin yleisen tuomioistuimen olisi käsiteltävä asia erityisen nopeasti (ks. 40 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

Muotovaatimuksena on, että ennakkoratkaisupyyntöjen on oltava koneellisesti kirjoitettuja, päivättyjä ja allekirjoitettuja, ne on toimitettava unionin tuomioistuimen kirjaamoon mieluiten sähköisesti ja niiden mukana on oltava kaikki asian käsittelyn kannalta tarpeelliset ja merkitykselliset asiakirjat (ks. tältä osin näiden suositusten 20–24 kohta ja erityisen nopeaa käsittelyä edellyttävien ennakkoratkaisupyyntöjen osalta 44–48 kohta).

Unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen ensisijaisesti suosittelemat lähettämistavat

Hyvin toimivan viestinnän mahdollistamiseksi ennakkoratkaisupyyntöjä esittävien tuomioistuinten kanssa unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin suosittelevat seuraavien lähettämistapojen käyttämistä:

1) Ennakkoratkaisupyynnön (tai pyyntöön liittyvien muiden merkityksellisten asiakirjojen) jättäminen:

   — Ennakkoratkaisupyynnön (tai pyyntöön liittyvien muiden asiakirjojen) allekirjoitetun alkuperäiskappaleen lähettäminen e-Curia-sovelluksella. Pääsyä tähän sovellukseen, joka on maksuton ja suojattu, koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä tämän sovelluksen käyttöehdot ovat nähtävissä internetissä osoitteessa https://curia.europa.eu/jcms/jcms/P_78957/fi/

   — Muokattavissa oleva versio ennakkoratkaisupyynnöstä (tai siihen liittyvistä muista asiakirjoista): editable-versions@curia.europa.eu

2) Lopullisen ratkaisun (josta on tarvittaessa poistettu tunnistetiedot, erityisesti internetissä julkistamista varten), jonka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on antanut unionin tuomioistuimen tai unionin yleisen tuomioistuimen ennakkoratkaisupyyntöön antaman ratkaisun johdosta, lähettäminen: Follow-up-DDP@curia.europa.eu